

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010385
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného Q. G., stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) a iné Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/82/2017 zo dňa 4.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. G. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/82/2017 zo dňa 4.10.2017 bol obžalovaný Q. G. odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a to na tom skutkovom základe, že dňa 12.10.2016 v presne nezistenom čase od 9.00 hod. do 10.00 hod. vo W. neoprávnene vnikol do dvora riadne oploteného rodinného domu na ulici J. č. XXX/XX tým spôsobom, že preliezol jeho oplotenie v prednej časti dvora, následne prešiel ku vchodovým dverám v zadnej časti domu, kde za použitia prineseného prípravku na rozlomovanie zámkov demontoval uzamykací systém vchodových dverí, ktoré následne otvoril, vošiel do domu a schodmi vyšiel na poschodie, kde z miestnosti šatníka umiestneného za spálňou vylomil dvierka drevenej skrine, v ktorej bola na stene pripevnená kovová skrinka na úschovu cenných vecí s elektronickým uzatváraním, pričom túto kovovú skrinku vybral a za použitia prineseného páčidla na mieste násilím otvoril, a následne z nej odcudzil finančnú hotovosť vo výške 4.280 €, finančnú hotovosť 1.000 USD (907,44 €), finančnú hotovosť 6.000 CZK (222,02 €), rôzne zlaté šperky a bižutériu, čím uvedeným konaním spôsobil majiteľom domu, manželom E. F., nar. XX.XX.XXXX a O.. E. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom ul. J. XXX/XX, W. škodu odcudzením uvedených vecí a finančnej hotovosti spolu vo výške 9.183,46 € a poškodením zariadenia vo výške 165 € a ich synovi E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. J. XXX/XX, W. spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 280 €.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov. Súčasne okresný súd obžalovanému uložil povinnosť - príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným E. F., nar. XX.XX.XXXX a O.. E. F., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 2.905 eur spoločne a nerozdielne a AXA pojišťovna, a.s., pobočke poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, Kolárska 6, IČO 36 857 521 škodu vo výške 5.342 eur.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, namieta právnu kvalifikáciu skutku a s tým súvisiacu výšku trestu. Trestné stíhanie podľa § 212 ods. 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. považuje za nesprávne a nezákonné, keďže vlámanie

Tr. zák. chápe len ako spôsob konania a nie ako následok či škodu. Poukázal na názor odborníkov z oblasti práva k tomu, že súčasný právny stav pri stíhaní krádeže si vyžaduje novelu. Obžalovaný spochybnil dôvodnosť priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. poukazujúc na nižšiu mieru závažnosti, nakoľko viac trestných činov spáchal v jednočinnom súbehu a nie samostatne. Nesúhlasil s neuznaním poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. h), j) Tr. zák., pričom okresný súd nedostatočne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovaný vyjadril nesúhlas s postupom sudcu, keď priznanie ku skutku podmienil uznaním nárokov poškodených na náhradu škody v celom rozsahu. Poukazoval na vyššiu mieru závažnosti priznania obžalovaného, nakoľko to bol jediný dôkaz skutku v celom trestnom konaní. Odvolaním napadol aj uloženie probačného dohľadu, ktorý považuje za neúčelný a nadbytočný, keďže obžalovaný je invalidným dôchodcom vyššieho veku, pričom dal sľub, že bude viesť riadny život a nikdy v minulosti žiadne súdom uložené povinnosti a podmienky neporušil. Obžalovaný nesúhlasil ani s výrokom o náhrade škody z dôvodu, že poškodená si škodu vyčíslila dvojnásobne, pričom znalec znalecký posudok vypracoval len na základe opisu predmetov a bežné ceny porovnateľných predmetov nadhodnotil väčšinou dvojnásobne. Podľa obžalovaného znalecký posudok nie je preskúmateľný, neobsahuje potrebné údaje o použitých metódach, podkladoch a spôsoboch, na základe ktorých sa znalec k svojim záverom dopracoval. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal nárokom na náhradu škody, ani nevykonával žiadne dokazovanie, preto obžalovaný navrhol odkázať poškodených s nárokmi na civilný proces.

Poškodení E. F. a O.. E. F. k odvolaniu obžalovaného ohľadom náhrady škody v písomnom vyjadrení potvrdili, že obžalovaný mal záujem sa mimosúdne vyrovnáť s poškodenými, avšak v návrhu na vyrovnanie vychádzal z hodnoty, za ktorú cenu ukradnuté veci speňažil, čo samozrejme nepredstavuje skutočnú škodu, a preto poškodení nepristúpili na dohodu s obžalovaným. Poškodení vylúčili, že by si škodu navýšili. Výšku škodu ustálil znalec v znaleckom posudku vypracovanom v prípravnom konaní. Poškodení zdôraznili, že škoda mala byť ešte vyššia ako ustálil znalec, keďže medzi odcudzenými vecami boli aj predmety nenahraditeľné z titulu, že ich poškodený dostali darom, resp. zdedili a mali k nim bližší vzťah, nech aký môže stanoviť odhadná cena. Na verejnom zasadnutí zotrvali na svojom písomnom vyjadrení.

Poškodená AXA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, uviedla, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné, výška škody bola vypočítaná na základe výpočtu plnenia odcudzených a poškodených vecí vychádzajúceho z odborného vyjadrenia znalca č. 070/2016 zo dňa 28.10.2016. vypracované v prípravnom konaní. Svoju neúčast' na verejnom zasadnutí riadne a včas ospravedlnila.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, keď prvostupňový rozsudok považoval za správny a zákonný a uložený trest skôr za mierny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania uvedených v písomnom vyhotovení.

Na základe odvolania obžalovaného, podaného v zákonnej lehote preskúmal odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzali rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli.

Odvolací súd po preskúmaní odvolania obžalovaného zistil, že nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Odvolací súd v celom rozsahu súhlasí so závermi okresného súdu a s jeho právnym posúdením veci. Z tohto dôvodu v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

K námietkam obžalovaného odvolací súd uvádza:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal, keďže obžalovaný po poučení súdom odpovedal na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. "áno". Obžalovaný preto nemôže v ďalšom konaní účinne napadnúť výrok o vine rozsudku. Okresný súd postupoval správne, keď po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal dokazovanie len k výroku o treste a k výroku o náhrade škody. Z uvedeného dôvodu, je bez právneho významu, že obžalovaný v odvolaní vyjadril nesúhlas s právnou kvalifikáciou

skutku. Pokiaľ bol obžalovaný s právnou kvalifikáciou skutku nespokojný, nemal vyhlásiť vinu vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému v obžalobe ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd navyše dodáva, že trestný čin krádeže vlámaním, pri ktorej bola spôsobená aspoň malá škoda, je potrebné kvalifikovať podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. a trestný čin krádeže vlámaním, pri ktorej nebola spôsobená ani malá škoda, sa kvalifikuje podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. K výkladu týchto ustanovení zaujalo stanovisko aj trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2012, pod poradovým číslom 116.

Okresný súd správne vyhodnotil aj poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti u obžalovaného postupujúc podľa základných zásad na ukládanie trestov upravených v § 34 Tr. zák. posudzujúc spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zákonnému postupu okresného súdu nemožno nič vytknúť, keďže výmeru a druh trestu riadne odôvodnil. Okresný súd uložil obžalovanému trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Pri uložení trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon sa podmiennečne odkladá, musel okresný súd povinne uložiť probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný podal odvolanie aj proti výroku o náhrade škody. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu v tejto časti zistil, že výška škody bola v adhéznom konaní riadne preukázaná, a to odbornými vyjadreniami D. E. č. 070/2016 zo dňa 17.10.2016 a č. 004/2017 zo dňa 31.01.2017. V žiadnom prípade nešlo o svojvoľné určenie výšky škody poškodenými, ako sa obhajoval obžalovaný. Nad to odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že výška škody je vyjadrená aj v skutkovej podstate trestného činu, ku ktorému trestnému činu (ako aj k právnej kvalifikácii odvodenej od výšky škody) obžalovaný vyhlásil vinu. Výrok prvostupňového súdu o náhrade škody zodpovedá ustanoveniu § 287 Tr. por.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.